

Maade, ville have en Værdi af 276,000 Rb. Rønningerne til Biskopperne, Aarhus medregnet, ere ansatte til 33,000 Rb. Der kommer nu et vanskeligt Punkt, og det er Pensionerne. For at komme til en Forestilling om, hvad disse kunne ville andrage, har jeg undersøgt den Opgivelse, vi i 1856 — altsaa før Adskillelsen mellem fælles og særlige Pensioner — fik over den totale Pensionsbyrde, og denne udgjorde da noget over 1,400,000 Rb. Det Rønningensbeløb, der svarede til denne Pensionsbyrde, og som jeg har udtaget af det tilsvarende Statsregnskab, udgjorde henimod $4\frac{1}{2}$ Millioner, og man seer altsaa, at Pensionsbeløbet i Aarenes Løb har udvillet sig saaledes, at det udgjør omtrent $\frac{1}{3}$ af det tilsvarende Rønningensbeløb. Jeg har nu ikke villet tage denne Størrelse som det sandsynlige Beløb for de geistlige Pensioner, idet man jo vel maa lægge Mærke til, at der i det totale Pensionsbeløb er medtaget Pensionerne ved Militaeretaterne, som deels ved Krigen, deels ved Reduktionen i 1842 ere stegne, men jeg har anslaaet disse Pensioner til $\frac{1}{4}$ af Rønningensindtægten, og jeg troer, at man i Tiden skal see, at dette snarere er for lavt end for høit. Den totale Rønningensindtægt er noget over 1,400,000 Rb., og jeg har derfor ansat Pensionsbeløbet til 350,000 Rb. De øvrige Udgifter, som falde Rønningensfondet til Last, ere af mindre Betydning. Skatter af det tiendehynde Hartkorn vil jeg anslaae til 12,000 Rb., extraordinaire Byrder paa Præstekaldene andrage efter de meddeelte Oplysninger 15,000 Rb., og hvad angaaer Amortisationen og Renterne af Indløsningssummerne for samtlige Præstegaarde, da vil det erindres, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Fscherning) igaar hittede, at denne Indløsningssum for hele Landets Vedkommende kunde ansættes til 500,000 Rb. — det er maaffee noget for høit, men det har ikke overdrevent meget at betyde — naar man anslaaer Amortisationen og Renten deraf til 6 pCt., vil den aarlige Udgift hertil andrage 30,000 Rb., og vil man hellere tage 20,000 Rb., saa vil man see, at det gjør ikke Meget. Endvidere er der foreslaaet til Kapellanhold pro loco 16,000 Rb., til nye reviderende Kapellanier 10,000 Rb. og i Under-

støttelser til personelt Kapellanhold 2,000 Rb. Fremdeles vil der overgaae paa Rønningensfondet alle de Tilskud, som Staten tidligere har givet til specielle kirkelige Formaal, saasom til Hovedreparationer af Kirker o. s. v., jeg troer, at denne Udgift gennemsnitlig kan anslaaes til 5000 Rb. Paa denne Maade kommer man til en Udgift af 1,406,000 Rb. mod en Indtægt af 1,403,000 Rb.; men herved er der ikke taget Hensyn til Opkrævningsomkostninger ved Tienden; det er naturligt, at man ikke fra Tusinder af Tiendehynde over hele Landet kan opkræve et Tiendebeløb paa 1,300,000 Rb. for Intet. Dertil kommer Administrationsomkostninger; det er ligesaa klart, at man ikke kan administrere hele dette geistlige Rønningensfond, som blev til en ny Byrde, der kom til at hvile paa Kultusministeriets Skuldre, for Ingenting. Fremdeles er der Spørgsmaal om Forrentning og Amortisation af Laan til nye Bygninger. Enhver, som er kjendt paa Landet, som har reist noget omkring der, vil vide, at en stor Mængde Præstegaarde, navnlig i de smaa Kald, ere i en temmelig daarlig Forfatning; de trænge saaledes til Ombygning, og trænge dertil naturligen af den Grund, at Kaldets Indtægter hidtil have været for smaa til, at Præsten har kunnet staae sig ved at give den høiere Hunsleie, som Forrentningen og Amortisation af et Byggelaan vilde beløbe; alle disse Præstegaarde ville selvfølgelig i den nærmeste Fremtid trænge til Ombygning, saa at de $\frac{2}{3}$ af fremtidige Byggelaan, som Rønningensfondet vil have at forrente og afdrage, turde blive en ikke ganske ubetydelig Sum. Endelig kommer hertil de Udgifter, som ville opstaae ved Præstegaardenes Forandring paa Grund af den mindre Vøling. Man vil altsaa see, at Udgifterne ville blive saa store, at der vil fremkomme en ikke ringe Underbalance. Man kan nu indvende imod mig, at Vortsalg af Præstegaardsjorderne, som have givet en saa ringe Indtægt efter den nuværende Brugsmaade — jeg maa dog sige, at naar man regner, at en Tde. Hartkorn Præstegaards Jord giver 80 Rb., saa er det ikke lidt — vil give en betydelig Indtægt; men jeg skal derimod bemærke, at jeg ogsaa troer, at man ved den Omregulering, som bliver nødvendig, naar